

Z razsippnostjo ni mogoče ustvariti boljših življenjskih pogojev

Dasiravno bi bilo dobro, da pogledamo varčevanje kot ekonomski pojem tudi z zgodovinskega stališča, ne bomo v naslednjem ugotavljali razvoja ideje varčevanja v prvotni družbeni skupnosti: v suženstvu, fevdalizmu in nazadnje kapitalizmu, temveč se bomo takoj dotaknili varčevanja v današnjem družbenem redu, v socializmu.

V državi, osvobodeni fašističnih osvajevalcev, izkoriščevalcev in špekulantov, v državi uspešnih delovnih akcij na obnovi in izgradnji, kakršnih doslej ni poznala naša zgodovina, pristopamo k štednji z nepopustljivo resnostjo in zaupanjem v družbeno moč. Toda vsi vemo, da so razen udarniških dejanj naših delavcev, mladine in ostalega delovnega ljudstva, potrebne še mnoge druge mere, če hočemo čim hitreje dvigniti naše gospodarstvo na višjo stopnjo. Ena najbolj pomembnih mer je zbiranje in smotno razporejanje lastnih sredstev, potrebnih za našo izgradnjo in nadaljnje razvijanje proizvodnje. Ne bomo čakali pomoči od zunaj, marveč delamo na tem, da zgradimo našo državo z lastnimi sredstvi.

Držeč se tega načela in sledeč našim patriotskim čustvom, moramo gledati, da ta lastna sredstva za velikanski, s petletnim načrtom predvideni razvoj našega gospodarstva stalno povečujemo. To bomo dosegli z najdoslednejšim izvajanjem varčevanja, tako s pazljivim ravnanjem z ljudsko imovino, kakor tudi z gojenjem in širjenjem ljudske denarne štednje, s čimer se omogoča široko sodelovanje vsega prebivalstva v pridobivanju denarnega fonda, potrebnega za izgradnjo države in izboljšanje življenjskih pogojev delovnih ljudi.

Doseženi uspehi treh let prve petletke dovolj jasno govorijo, da je ravno splošno ljudsko varčevanje znatno doprineslo k uresničenju mnogih nalog pred postavljenim rokom. Razločno je pokazalo, kaj pomeni varčevanje v naši novi ljudski stvarnosti in kakšno vlogo je odigralo v industriji, rudarstvu in ostalih gospodarskih panogah. In prav zato, okoriščajoč se s tem izkustvom in da še pospešimo razvoj našega socializma, mora varčevanje preiti v kri vsakogar v zavest slehernega delovnega človeka, da mu bo vsakodnevna misel in vzpodbuda pri iskanju novih momentov varčevanja. Ne varčevanja na račun utrujenosti dnevnih potreb življenja, temveč varčevanja, ki izhaja iz spretnosti opravljanja kakršnega koli dela, iz iznajdljivosti, iz prihranjanja materiala itd.

Za izvajanje varčevanja je še niz načinov, toda pri vseh teh možnostih varčevanja je nujno, da omenimo tudi vlaganje v naše denarne zavode, čeprav minimalnih zneskov. Vsi ti mali zneski, za posameznika sicer neobčutni, bi predstavljali kot seštevček ogromno vsoto gotovine, ki bi se porabila za dvig našega gospodarstva in bi ne bila mrtev kapital. Te vsote, investirane v velika dela, prispevajo direktno k pospeševanju proizvodnje, napredku gospodarskega življenja, medtem pa so vloga vedno varne, ker jamči zanje država, ki garantira obenem še neomejeno izplačevanje prihranjenih zneskov in čuva vso tajnost vlog.

Ker je pri nas denar instrument, s katerim se merijo z delom proizvedene vrednosti, a prav tako se varčevanje — v kakršni koli obliki se pojavlja — izraža v denarju, je treba podpreti, da služijo v naši novi družbeni ureditvi denar in ostali ekonomski faktorji izključno le ljudskemu gospodarstvu in splošnemu napredku, ne pa mogoče tankemu sloju kapitalistov za izkoriščanje človeka po človeku. Od tod ima denarno varčevanje

pod današnjimi pogoji poseben karakter in služi v splošno ljudske koristne namene.

V prvi vrsti je značilnega pomena varčevanje na podeželju, kjer obstajajo zani vsi pogoji. Kmetje prodajajo svoje proizvode in razpolagajo tako z znatnimi vsotami denarja. Če bi se ta denar izven obkroga bolj in bolj kopičil pri njih, bi to šlo na škodo vrednosti denarja. Tisti del gotovine, ki je izven obkroga, oziroma ki trenutno ni potreben lastniku, ga lahko kmetje najbolje izkoristijo z vlaganjem v zadrugo ali na hranilne knjižice. Samo na ta način bodo zadruga mogle dvigniti lokalno gospodarstvo na deželi, s temi denarnimi sredstvi lahko povečajo blagovni promet, razširijo svoje delovanje in ustvarijo boljše pogoje za življenje zadržarjev.

Dobri pogoji za denarno varčevanje obstajajo tudi v mestih. Delavci industrijskih podjetij in ostalih obratov imajo dovolj možnosti, da s tekmovanjem, prekorčevanjem norm, novatorstvom itd. primerno zaslužijo, kar jim bo omogočilo, da od časa do časa odvojijo del svojega zaslužka in ga vložijo v svojo hranilno blagajno ali državne hranilne ustanove. Tako naložen denar bo varčevalec lahko s pridom uporabil, ko nastopi dejanska potreba. Hranilna knjižica mu bo omogočila nakup blaga in življenjskih potrebščin, mu bo služila pri letnem dopustu, pri dvigu svojega gospodarstva, pri študiju njegovih otrok in še nešteti drugih primerih.

Iz razpravljane vprašanja ljudskega denarnega varčevanja sledi, da z varče-

vanjem dosežemo svojo osebno pripravljenost in gmotno oporo za slučaje nenaadnih in neodločljivih potreb, posredno pa z vlaganjem iz prometa izločenega denarja v naše kreditne ustanove uspešno koristimo izgradnjo in napredu ljudskega gospodarstva. Z vlaganjem gotovine na hranilne vloge se zavarujemo torej na eni strani pred slučajnimi neprilikami, na drugi pa podpiramo izvajanje načrtnega gospodarstva. Tako si pomagamo v prvem primeru, v drugem pa skupnosti in preko nje tudi sebi, obenem pa smo dosegli najvišjo stopnjo varnosti vloženih zneskov, kajti doma shranjen denar ni nikoli zavarovan pred raznimi nesrečami: pred tatvino, požarom in drugimi iznenadenji. Shranjevanje denarja doma ni donosno, ampak postaja mrtvo sredstvo; posebno škodljivo pa je tako varčevanje za gospodarstvo. Tako varčujemo samo ljudje, ki ne čutijo s skupnostjo in se ne ravna po zakonih kolektivne koristnosti, ker odtegujejo denar iz prometa, kateremu je namenjen. Če se s takim varčevanjem ali bolje rečeno skrivanjem denarja odvzame gospodarstvu preveč gotovine, je država prisiljena izdajati nove količine novčanic, kar je pa nujno v zvezi s padcem kupne moči denarja.

Da ponovimo — splošno koristno, varren in kulturn način shranjevanja prihrankov je vlaganje na hranilno knjižico hranilnih ustanov. Te hranilne ustanove so: Narodna banka FLRJ z vsemi svojimi podružnicami, vse pošte, hranilne blagajne pri podjetjih, Komunalne banke, Krajevne hranilnice in kreditni odseki kmetijskih zadrug.

Razvoj zadrugištva na vaseh preprečuje intrige sebičnežev

V borbi za izgraditev zadrugištva, te edino možne oblike preureditve našega kmetištva v naprednem smislu, se z vsakim dnem odkrivajo ljudje, ki v stremilnosti, da bi ohranili na vsak način svoje ogrožene neupravičene gospodarske pozicije, pokrijejo s plaščem zadrugištva, da bi ga potem znorali minirali in razbili.

Pihler Jožef iz Sp. Velovlaka št. 3 je bil na ustanovnem občnem zboru izvoljen za predsednika kmetijske obdelovalne zadruge Pacinje. Imel je urojeno posestvo ter velik vpliv na sovaščane. Ni čudno torej, da so ga kmetje izvolili za predsednika novoustanovljene zadruge. Toda Pihler je bil kmet s 30 ha zemlje. V tem bi lahko iskali vzrok vsega njegovega nadaljnjega delovanja. Ni tralo namreč dolgo, ko so zadrugiški imeli priliko slišati svojega predsednika, da nova zadruga ne bo mogla delovati, ker ne bo imela dovolj delovne sile, da zadrugiški ne bodo imeli kaj jesti in piti, češ da bodo vse svoje priditke morali oddati državi itd. Tudi se mu ni zdelo potrebno na zadrugne sestanke klicati vseh zadrugiškov, temveč le nekatere. Iz vsega tega je bilo jasno razvidno, da Pihler ne misli vložiti vseh svojih sil v napredek nove zadruge, ravno nasprotno, njegovo podtalno delovanje v škodo zadruge je bilo vsak dan bolj očitno. Ni trajalo dolgo in je že to pokazalo svoje, njegovemu prizadevanju primerne posledice: zadruga se je razformirala.

Pred kratkim je Pihler pred okrajnim sodiščem v Ptuj poлагal račun za svoje podtalno razbijanje zadruge. Prepričevanje ni zalogo. Dovolj učinkovito bo zaslužno plačilo v obliki obsodbe na

eno leto poboljševalnega dela ter popolna zaplenba premoženja. Poboljševalno delo se mu odloži za dobo enega leta. Borba proti zadrugištvu brez gospodarskega položaja mu ne bo rodila sadu.

Belec Ignac iz Vintarove št. 29 je bolj odkrit nasprotnik zadrugištva kakor Pihler. Že ob podpisu pristopne izjave je izjavil, da bo v zadrugo stopil le v slučaju, da bo vstopila vsa vas brez izjeme, ker je že v tistem trenutku hvala načrte za njeno razbitje. Ko je nato prišlo do sestanka zadrugiškov, je z izjavo, da »mrtvič in lenubi« ne bodo živeli na njegovi zemlji, že ustvaril vzdušje, da so se po njegovem odhodu še ostali razšli, s čimer je dosegel, kar je planiral že ob podpisu pristopne izjave. S tem je dosegel svoj namen, okrajno sodišče v Ptuj mu je odmerilo primerno vzgojno dobo in sredstvo. Obsojen je bil na 11 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom in popolno zaplenbo premoženja.

Pihler Jožetu in Belec Ignacu podobni spekulanti poskušajo na vse načine, da bi obdržali svoje gospodarske položaje na vaseh, da bi boljše živeli kot delovni ljudje na malih površinah zemlje, ker se dobro zavedajo, da je borba proti zadrugištvu borba reakcije proti izvajanju socializma v novi Titovi Jugoslaviji.

V tem, da na vaseh nikdo od delavcev, malih in srednjih kmetov ne obkrojuje takih »žrtve«, borbe proti sovražnikom zadrugištva, je potrdilo, da večina delovnih ljudi odobrava oblastne ukrepe za zaščito nemotenega razvoja socializma.

znajo Miška Kranjca, Prežihovega Vrance, Bevka in Finžgarja.

Knjižničarji bi morali misliti na to, da bodo pozimi delovni ljudje segali po leposlovnih, strokovnih, zgodovinskih, potopisnih in drugih knjigah in revijah. Gornja planska naloga ne bo samo dosežena, ampak tudi daleč presežena, če bodo vse knjige iz številnih knjižnic prečitali naši delavci in kmetje in s pridobljenim znanjem podpirali graditev socializma za srečno in veselo ter pametno življenje naših delovnih ljudi.

S.R.

Odkup mleka v ptujskem okraju

Da bi bil odkup mleka v ptujskem okraju izveden v planski višini, je bila v zadnjem času prekontrolirana organizacija odkupne mreže. Terenci odkupnega podjetja za mleko so obiskali sleherni gospodarstvo. Noben kmetovalec ne more trditi, da ne pozna plana odkupa in da ne pozna svojih obvez. Najbolj očitno pa je pri odkupu mleka delstvo, da ravno večja gospodarstva ne redijo zadostnega števila molznih krav.

Doslej se še kmetovalcem iz raznih področij v okraju ni posrečilo v oddaji mleka prekosti kmetov iz Cirkove Šiške in Središča, medtem ko so se kmetje iz Moškanc, Dornave in drugih vasi rešili glasu najslabših in se povzpeli na srednjo višino. Kmetom iz Slovenje vasi ne bo moglo biti dolgo vseeno, da najslabše oddajajo mleko. Nedvomno jim bo na primeren način mogoče dokazati, da lažajo gospodarske pozicije reakcije tisti kmetje, ki slabšo s svojo nedisciplinirano moč socialističnega gospodarstva. Otroci rudarjev in drugih delavcev v Sloveniji se ne bodo dali nikdar prebrčati, da je boljše živeti brez mleka, kakor pa odpraviti saboterje iz privatnega gospodarstva.

D.S.

Ali ste že poravnali naročnino?

Pomoč frontnih organizacij pri izvajanju plana

O brež, oktobra 1949

Tukajšnji krajevni odbor Osvobodilne fronte je obvestil okrajni odbor OF, da smo v Obrežu d. l. oktobra t. l. 40 odstotno izvedli jesešnji setveni plan, ostalih 60 odstotkov pa bo izveden v kratkem času.

Kmetje iz Obreža so resno pristopili k setvi, čeprav je bilo splošnega mnogo neupravičenega razburjanja zaradi potrebe povečanja ornih površin v korist povečanja površin pod žitaricami, krompirjem in industrijskimi rastlinami.

K. I.

Skorišnjak, oktobra 1949

Tukajšnji odbor OF si močno prizadeva, da bi pridobil nove člane v Osvobodilno fronto. Več bi jih pristopilo, če bi ne bilo med sedanjimi člani par omahljivcev, ki ustvarjajo med članstvom malodušje, zlasti v zvezi s preprečevanjem za vključitev zavednih članov v prostovoljne fronte brigade, ki bi tekom oktobra pomagali izvršiti planske naloge pri gradnji tovarne aluminija v Strnišču.

Tukajšnji odbor OF vodi zato občutno borbo proti lažem, o življenju delavcev v produkciji in članov frontnih brigad, ki odhajajo za krajšo dobo v akcije iz Halez Strnišče in drugam, da ne bodo v bedi zrasli ljudje iz Halez še nadalje nerazgledani in da ne bodo še nadalje mimo svojih delovnih sposobnosti čakali na milost reakcije.

P. D.

Grajena, septembra 1949

Člani Osvobodilne fronte iz Grajene smo odšli v soboto 24. sept. t. l. na izlet v Reko. Opatijo in Postojno. Naš vodja je bil sekretar OF za Grajeno in Krčevino tov. Krepek Franc, ki je te kraje že večkrat videl in nam je tudi znal razložiti vse zanimivosti.

V nedeljo zjutraj smo prispeli v Reko. V jutranjem svitu smo opazovali ribi-

Mnogi med nami pozabljajo, da so ljudje, kadri, najdragocenejši, kar imamo in pogosto ravnaajo z ljudmi brezvestno. Ne posvečajo jim dovolj in pogosto sploh nobene skrbi. Že iz našega petletnega plana je razvidno, kako težavno je za nas vprašanje usposabljanja novih kadrov na raznih sektorjih našega gospodarstva. Vendar pa mnogi naši voditelji ustanov ravnaajo popolnoma malomarno z delavci in uradniki, ne da bi skrbeli zanje.

Tito.

S prispevki pomagamo pri gradnji zadrugišnih domov

Za doseg izboljšanja preskrbe prebivalstva je po petletnem planu za ptujski okraj potrebno urediti in na novo zgraditi potrebne trgovske poslovalnice. Mnogi organizacije so prevzele pri tej nalogi obvezo pomoči pri gradnji zadrugišnih domov in pri ustanavljanju kmetijskih zadrug. V krajih, kjer so se začeli graditi zadrugišni domovi, so se člani množičnih organizacij tej obvezi tudi odzvili z delom in materialnimi ter denarnimi prispevki. Večje število zadrugišnih domov v surovem stanju dokazuje uspehe tega množičnega dela.

Uprava za gradnjo zadrugišnih domov v Ptuj prejema izpolnjene nabirne pole z večjim in manjšimi zneski, ki so jih zbrali poštivovalni člani OF pri sočasnih z namenom, da pomagajo po svojih močeh pri graditvi zadrugišnih domov.

V Medvedcah sta tovariša Vrečko Karl in Dolenc Vincenc zbrala 1095 din, tov. Medved Maks pa v Sestrzah zraven že prej omenjenega zneska še 695 din. Pri tem ni mogoče iti mimo ljudi, ki so prispevali od 5 do 100 din, saj je v Jugoslaviji nešteto tako zavednih delavcev in kmetov, ki se niso nikdar bali nuditi pomoči za graditev obdeljivskih objektov. S tem so dokazali, da se ne ustrašijo sovražnikov socializma in njihovih groženj. V ljudski državi se poštenim delovnim ljudem ni treba ravnati po spekulanti, ki se sami izmikajo

ške ladje in ostale zanimivosti v reškem pristanišču. Občudovali smo tudi večje in manjše potniške ladje, ki so bile vsidrane v luki. Ogledali smo si Opatijo, kamor smo odpluli z ladjo Nismo se mogli načuditi tamkajšnjim krasnim hotelom in vilam, ki so nekaj služile burjujem s severa in juga, katerim so bili delovni ljudje samo sluge, okoliški kmetiči pa so jih hranili z južnim sadjem in ostalimi pridelki, da so samo za silo živeli. V Opatiji smo srečavali nešteto delovnih ljudi, ki so tam na odhodu, da bodo potem na delu čili in zdravi in da bodo lahko sledili Sirotnovičevemu zgledu. Na povratku smo se ustavili v Postojni, ter si bežno ogledali jamske zanimivosti, ki so nastajale skozi desetstisočletja.

Vso pot smo bili dobro razpoloženi. Naše razpoloženje se v ničemer ni razlikovalo od razpoloženja ostalih sopolnikov. Naši delovni ljudje so veseli pri delu in tudi na potovanju. Kdo bi jim smel kvariti razpoloženje, ki izvira iz zavesti, da gradijo temelje nove srečne domovine?

Sedaj razumemo posebnost življenjskega načina ljudi ob Jadranu, ki obdelujejo skromne površine zemlje med skalovlami in ko odhajajo v temnih nočeh z manjšimi in večjimi čolni na morje ribarit. Lepo je njihovo življenje, še lepše pa je življenje naših kmetov, ki se jim ni treba boriti s kamenjem niti z morskimi valovi, da bi zavarovali svoj življenjski obstoj.

Ob vsem tem, kar smo videli ob priliki enodnevnega izleta, svetujemo iz vsega srca ostalim funkcionarjem in članom OF, naj si gredo ogledat lepote ob našem Jadranu in ko se bodo vrnili, bodo naši pomeniki živahniji, ker sicer ne bi mogli zlahka verjeti nam in našemu pripovedovanju.

Janja

Ob koncu „Tedna požarne varnosti“

V zvezi z graditvijo socializma v naši državi vstajajo nove tovarne in novi objekti, ustanavljajo kmetičko obdelovalne zadruge itd., česar pa ne smemo pustiti nezasčiteno pred našim največjim sovražnikom — ognjem.

Da se požarna varnost čimbolje izvede, je Ministrstvo za notranje zadeve LRS razpisalo »Požarnovarnostni teden«, katerega namen je, da se požarna varnost zasigura prav povsod. Tovarne, KOZ in drugo je obče ljudska imovina, zaradi česar se moramo za isto pobrati in jo zavarovati predhodno pred požari, kajti n namen gasiti gorečih objektov, temveč iste zavarovati pred požari.

V tem tednu se vršijo po vsem terenu okraja Ptuj kontrole požarne varnosti po vseh gospodarskih objektih glede dimniških naprav in drugih požarnovarnostnih nedostatkov. Isto tako po vseh industrijskih objektih, trgovinah, kmetičko obdelovalnih zadrugah, državnih posestvih, ekonomijah šolah, pitališčih svinj itd. Dolžnost vseh za-

dolženih je, da imenovane kontrole dosledno izvedejo in da se s tem odpravijo vse morebitne napake, ki bi lahko povzročile požare. Istotako moramo zavarovati pred požari gozdove, kateri so vir bogastva naše države in se s tem v zvezi ustanavljajo po vseh KLO-jih ekipe za zavarovanje gozdov, katere bodo v slučaju gozdne požare tudi gasili. Dolžnost KLO-jev je, da požarno varnost na svojem terenu čim bolje izvedejo, kajti vsak krajevni ljudski odbor odgovarja za eventualne posledice, ki bi nastale vsled njihove malomarnosti. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti, da mora vsak krajevni ljudski odbor, predvsem pa tisti KLO-ji, ki nimajo stalne tekoče vode, misliti na to, da prično čim prej z gradnjo vodnih cistern in s tem zagotovijo vodno stanje v slučaju požara.

Le z dosledno izvedbo vseh nalog, ki so jih dobili krajevni ljudski odbori, bomo zagurali požarno varnost in s tem očuvali našo občeljudsko imovino pred uničevalcem požarom

L. P.

Do leta 1951 bodo knjižnice v ptujskem okraju štejele nad 25.000 knjig

Velika vloga knjig pri vzgoji delovnih ljudi je poudarjena v petletnem planu za ptujski okraj s potrebo, do leta 1951 dvigniti število knjižnic na 90 s 25.000 knjigami.

Razumevanje za resnost te naloge se je pokazalo v »Tednu napredne knjige«.

V ptujskem okraju, predvsem pa v Ptuj, Ormožu, Strnišču, Majšperku, Pavlovcih, Bukovcih in drugje so bile vestno pripravljene knjižne razstave in v zvezi z njimi izvedena predavanja.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da se delovni ljudje iz mesta in vasi zanimajo za pisatelje in pesnike in njihova knjižna dela, za strokovnjake vseh vrst in njihove ugotovitve ter nasvete. Vprašanje razvijanja tega odnosa med

ljudstvom pa je v veliki meri odvisno bolj od knjižničarjev kot od knjižnic samih. Kjer so v vaseh knjižničarji spoznali mentaliteto delavcev in kmetov, tam so znali ustvariti knjižnico, ki je postala ljudem potrebna. Mnoge knjige so zato našle pot med ljudstvo, ker so mu bile potokaz in moralna opora ob težavah in neiznajtnosti. Takih knjig imamo danes na izbiro. Seveda je prednost dana pisateljem, ki življenja niso otepeševali do nedosegljive višine, temveč so kalili ljudi, da so bili toliko borbeni, da so znali premagovati težave in si ustvariti lepo življenje.

Povsod na vaseh razpolagajo knjižnice z deli, ki so jih napisali naši veliki možje: Cankar, Prešeren, Murn, Levstik, Kajuh, Bor itd. Malo je ljudi, ki ne po-

tako vso priliko, da spoznajo svojo veliko zmoto in tudi svojo rvido.

Ob vrnitvi v svobodno življenje so najprej pozdravili maršala Tita s poudarkom:

Bivši pristaši zločinske resolucije Informbiroja, ki smo eramoto izdali veliko delo graditve socializma v naši državi, se vračamo preprosti in svobodni s prisego, da bomo vedno in povsod dokazali, da smo vredni velikega zaupanja, ki nam ga je izkazala naša Partija, da bomo neomajno gradili socializem v naši domovini, z vsemi silami branili in utrjevali pridobitve naše revolucije ter razkrinkavali in uničevali podle Informbiro, jevske trdalce in vse druge sovražnike naših narodov.

Pisali so tudi zveznemu notranjemu ministru Aleksandru Rankoviču, katere mu objublajo da bodo na vsakem delovnem in borbenem mestu kamor jih bo poslala Partija, pokazali, da so vredni širokogrudnosti in plemenitosti, ki jim je vrnila svobodo, in da se bodo borili pod zastavo naše Partije za veliko stvar resnice, ki jo zastopa naš slavni CK na čelu s tovarišem Titom

Obvezno zbiranje in oddaja odpadkov papirja

Predsednik gospodarskega sveta vlade FLRJ in zvezne planske komisije je izdal uredbi o obveznem zbiranju in oddaji odpadkov papirja, ki je stopila v veljavo Po tej uredbi morajo vsi državni uradi in ustanove, podjetja kakor tudi zadrugne in družbene organizacije in njihova podjetja zbirati, hraniti in oddajati vse papirnatne odpadke razen in dila in karbon papirja. Za zbiranje in oddajanje teh odpadkov bodo uradi ustanove, podjetja družbene in zadrugne organizacije uredile po enega uslužbenca. Odpadki papirja, na katerih je napisan ali natiskan tekst zaupne vsebine,

se morajo pred oddajo raztrgati na matematične koščke, da jih ne bo več mogoče uporabiti v prvotno obliko.

Ta pètr se bo oddal podjetjem za zbiranje odpadkov, odkupnim postajam Generalne direktije zvezne industrije papirja ali neposredno tvornicam papirja.

Tvornicam se bo neposredno oddajala samo večja količina papirja.

Uradi, ustanove, podjetja, zadrugne in organizacije so dolžne na koncu vsakega meseca prijaviti svoje zaloge odpadkov papirja na bližnjemu podjetju za zbiranje teh odpadkov.